

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 568/10
20.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца Б.Д. из Б., чији је пуномоћник П.П., адвокат из Б., против туженог М.С. из К., чији је пуномоћник Т.К., адвокат из Б., ради утврђења и стицања без основа и по противтужби туженог ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.7820/08 од 11.09.2008. године, у седници већа одржаној 20.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.7820/08 од 11.09.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.7820/08 од 11.09.2008. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Петог општинског суда у Београду П.бр. ... од 13.02.2007. године у ставу првом и трећем изреке, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења исплати 91.734 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, на дан исплате и домицилну камату коју исплаћује Комерцијална банка по виђењу на износ од 179.418 ДМ за период од 06.03.1992. до 16.04.1998. године и домицилну камату на овај износ у динарској противвредности, почев од 16.04.1998. године до коначне исплате и захтев да суд утврди да је ништав уговор о продаји и куповини закључен између тужиоца Б.Д. из Б. и туженог М.С. из К. од 04.05.1991. године и свака странка обавезана да сноси своје парничне трошкове. Истом првостепеном пресудом одбијен је противтужбени захтев којим је тужени захтевао да се обавезе тужилац да туженом исплати 480.000 ДМ, односно 240.000 евра са припадајућом каматом, почев од 10.05.1991. године до исплате по основу неоснованог обogaћења, те да му преда непокретност у С., коју користи од 10.05.1991. године до данас у исправном стању.

Против пресуде Окружног суда у Београду тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу члана 399. Закона о парничном поступку у вези са чланом 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Побијана пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама, па нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП. Нема ни битна повреда из члана 361. у вези са чланом 382. став 1. Закона о парничном поступку, учињене у поступку пред другостепеним судом, јер је другостепени суд ценио жалбене наводе од значаја и за своју одлуку навео довољне разлоге од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су 10.05.1991. године закључили писмени уговор о купопродаји непокретности, на основу кога је тужилац купио од туженог имање са фабриком тестенина у С. за купопродајну цену од 240.000 ДМ. Потписи уговорача нису оверени у суду. Продавац, тужени је увео у посед купца, овде тужиоца, тужилац је од закључења уговора све време користио непокретност, а туженом исплатио на име купопродајне цене 164.418 ДМ и предао му аутомобил марке "...“ на име две неисплаћене рате. Порез на промет није плаћен.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право и одбијен тужбени захтев, јер је правилно закључио да су испуњени услови за конвалитацију уговора о купопродаји, који су странке закључиле.

Како је уговор о продаји закључен у писменом облику, продајна цена исплаћена у претежном делу, и

непокретност предата купцу у државину, а земљиште, које је било предмет купопродаје било је у промету, стечено у складу са тадашњим законом, уговором није било повређено право прече куповине, нити повређен неки други друштвени интерес, правилан је закључак да су испуњени услови за судско оснажење уговора - конвалитацију у смислу члана 4. став 4. Закона о промету непокретности који је важио у време закључења уговора (Закона о промету непокретности ("Службени гласник СРС" број 9/81). Стога нема услова за утврђење ништавости уговора у смислу члана 103. и враћања датог по основу стицаја без основа из члана 210. Закона о облигационим односима траженог износа од 91.734 евра у динарској противвредности.

Неосновани су ревизијски наводи да су нижестепени судови погрешно применили материјално право када су ценили моменат испуњености

услова за конвалитацију уговора. Правилан став другостепеног суда да се пуноважност уговора цени према моменту његовог закључења, али се испуњеност услова за конвалитацију уговора цене по прописима који су важили у време конвалитације, а то је моменат закључења главне расправе, када су услови за оснажење овог уговора били испуњени, што се односи и на пропис о обавези плаћања пореза на промет, који је престао да важи, а није од значаја за оцену испуњености услова за конвалитацију.

Правилан је и закључак да није од утицаја околност што је тужилац туженом плаћао 2.000 ДМ, како је предвиђено чланом 5. Уговора, на име закупа а из разлога, како правилно закључују нижестепени судови, што је тужени овом одредбом имао за циљ обезбеђење исплате свих рата на име исплате уговорене купопродајне цене.

Из изнетих разлога ревизијски наводи су неосновани, па је Врховни касациони суд на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Власта Јовановић, с.р.